

Rare sport die F1

Helemaal in het begin van de race ging het al bijna mis tussen Verstappen en Hamilton. © PHOTO NEWS

Gisteren formule 1 gekeken. Op de iPad reden - of wat daarvoor moest doorgaan - renners voor de verandering door witte modder, maar alle ogen waren gericht op het Yas Marina-circuit in Abu Dhabi.

Ik heb niets met de formule 1, dat geef ik meteen toe. Ik ben opgegroeid in een tijd dat er om de zoveel weken een van die gasten het leven liet. Niet zomaar. Meestal gingen ze dood in een horrorcrash waarna ze in verschillende stukken het asfalt konden worden geschraapt of half verbrand uit hun gebarbecuede auto werden getild. Of eruit geraakten zoals Niki Lauda.

Later moest ik het wel een beetje volgen bij een zondagsdienst op de krant. Wij hadden echte F1-specialisten die ook naar heel wat races gingen, maar deze zo bedreven als Jo Bossuyt van Het Laatste Nieuws, die ook voor deze krant al twintig jaar of wat zijn licht laat schijnen op de huidige formule 1.

Bij deze spannende ontwikkeling was een beetje duiding welkom, helemaal omdat de F1 niet langer een sport is van recht-door, maar sport reglement, bovenop op regeltjes en aannames of interpretaties van de race director en de stewards. De F1 is godbetert een jurysport op wielen, beter nog banden, geworden. Rijden zoals vroeger tot de laatste levende over de streep komt, dat was er ook over, maar elke sport is gebaat bij een beetje rechttoe, rechtaan.

Deze week heb ik Joost Bole's stukken verslonden, want na afgelopen zondag was ik even niet goed mee. Vergeef mij dit, maar Kris Wauters horen voorspellen "nu kan hij DRS'en" ergens ter hoogte van een bordje met daarop 'DRS', ik hoorde het van in Keulen tot in Riyadh donderen. Het was iets met een vleugel, omhoog of omlaag ben ik vergeten, waardoor ze sneller konden gaan.

Jo, die eigenlijk Joost heet maar misschien doet dat er niet toe, legde het deze week nog eens haarfijn uit en somde ook alle mogelijk scenario's op. Waarvoor dank. Waarom Lewis Hamilton zou winnen. Waarom Max Verstappen zou winnen. Het was Hamilton of Verstappen en als geen van beiden zou finishen, zou het Verstappen zijn, want die had de meeste overwinningen behaald. Tenzij, dat kwamen we later deze week te weten, ze bij een uitgelokte crash bij de boosdoener punten zouden aftrekken.

Enfin, beide rijders begonnen met een gelijk aantal punten aan die laatste race. Het kon echt alle kanten uit, maar het scenario van gisteren had echt niemand kunnen voorspellen. De allerlaatste beslissing, het allerlaatste inhaalmanoeuvre viel in een soort ultieme sprint in de allerlaatste ronde. Het was een soort zesdaagsefinish, met dien verstande dat we in Gent al dagen op voorhand weten wie zal winnen.

In het Kuipke van Abu Dhabi was het voor echt. Vooraf had ik het eerder voor Lewis Hamilton. Zwart, geen rijke ouders, zeven keer wereldkampioen met brio, normale gast op het eerste gezicht. Niet voor Max Verstappen, wel van rijke ouders, fils à papa, en afwisselend een arrogant baasje of een Calimerootje. Wij omarmen die in België zo graag als een halve Belg en dat belachelijk gedoe speelde ook mee.

Al in de eerste bocht speelde ik over mee. Hamilton deed daar iets wat niet mocht en werd daar niet voor bestraft. Regelrechte schande. Het dient gezegd, Hamilton was op mindere banden toch sneller weg dan Verstappen, dus hij had wel een voordeeltje. En hij reed ook ronde na ronde sneller. Die voorsprong bouwde hij netjes uit tot de prolog bouwde van Verstappen in de weg kwam rijden en hij vijf seconden verloor. Dat mocht allemaal. Rare sport die F1.

Daarna begon het spel met de banden. Pitstop wel, niet pitstop verloor. Het flicste over het scherm en inmiddels had Hamilton tegen het eind van de race weliswaar op redelijk uitgewoende banden een veilige voorsprong op zijn Red Bull-riivaal. Race gereden denk je dan, maar neen hoor. Op een ronde of vijf van het einde besloot ene Latifi, een Canadees, zijn auto tegen een muur te parkeren.

Er kwam een safety car aan te pas, een echte deze keer, nadat we op het circuit ook al eens een virtueel hadden gezien (of niet want hij was virtueel). Nu zal het niet happen dat ik meer beslagen ben in echte sporten waarin nog ten minste naar een schijn van eerlijkheid wordt gestreefd, maar ik verbaasde mij geen klein beetje dat Hamilton plots al zijn voorsprong verloor. Niet alleen had zijn concurrent bij die virtuele safety car van banden kunnen wisselen, maar bij deze nieuwe crash moest Hamilton ook gewoon die elf seconden voorsprong inleveren voor een simpele eerste plaats. Ineens hijgde in zijn nek, op anderhalve meter, Max Verstappen op nieuwe banden. En toen wonnen de banden.

Rijden tot de laatste levende over de streep komt, dat was er ook over, maar elke sport is gebaat bij een beetje rechttoe, rechtaan